

Г. К. Казаровски
З. К. Казаровски

ДО КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД
 НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
 С О Ф И Я

С Т А Н О В И Щ Е

по Конституционно дело № 6/1995 г.

от КРИСТИЯН КРЪСТЕВ - народен представител
 в 37-то Народно събрание, 2-ри многомандатен
 Бургаски район

УВАЖАЕМИ ГОСПОДА КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

Горното дело е образувано и допуснато за разглеждане от Вас по искане на група народни представители, за обявяване противоконституционността на решение на Народното събрание от 1.03.1995 г. публикувано в ДВ бр. 24/14.03.1995 г. - за освобождаване на заместник председателя на Народното събрание Кристиан Кръстев.

Нашето оплакване за противоконституционността на решението беше изложено в искането, което депозирахме при Вас, но сега ще се постарая да изложа подробно в какво се състоят нарушенията, които доведоха до приемането от 37-то Народно събрание на това горно решение, което противоречи на Конституцията.

От правна страна - материята свързана с избора и освобождаването на председателя и зам.председателите е уредена в Конституцията на Република България и в Правилника за организацията и дейността на Народното събрание (Конституция на Република България чл. 76, ал. 3 и чл. 4 и чл. 5 от Правилника).

В случая, който разглеждаме ние се интересуваме единствено от чл. 5 от Правилника и задължението, което Конституцията създава за Народното събрание в чл. 73, дейността му да се осъществява въз основа на Конституцията и Правилника на Народното събрание. Следователно всяко решение на Народното събра-

ние прието при нарушение на повелителни норми ще бъде противоречащо на Конституцията.

По правното си естество правната норма на чл. 5 от Правилника за организацията и дейността на Народното събрание е повелителна (императивна), а с оглед обектът, който тя регулира е една защитна норма, създадена от законодателя за да ограничи възможностите за произвол и създаването на нестабилност в председателството на Народното събрание. Този извод следва от тълкуването на чл. 5, ал. 1, в която изрично са изброени само три фактически състава, при настъпването на, които единствено е възможно да се освободи председателя или заместник председателя от заеманата от него длъжност, а те са следните:

- 1) хипотезата на чл. 5, ал. 1, т. 1 визира възможността - председателя или заместник председателя на Народното събрание да бъде освободен по негово искане;
- 2) хипотезата на чл. 5, ал. 1, т. 2, изречение II-ро, "когато е налице обективна невъзможност за изпълнение на задълженията" - явно законодателя изисква в този случай - физическа невъзможност за изпълнение на задълженията от председателя и заместник председателя, която е независима от неговата воля, напр. /тежко заболяване, безследно изчезване и т.н./
- 3) Последната възможност е обективизирана в чл. 5, ал. 1, т. 2, изречение III, което съдържа хипотезата на системно нарушаване задълженията предвидени от Конституцията и Правилника за съответната длъжност.

В случаите на тт. 2 и 3 е необходимо кумулативното изискване, въпреки наличието на обективния състав да е налице и надлежно искане изготвено от не по-малко от 1/3 от народните представители.

Извън гореописаните изрично изброени три случая, законодателят не допуска друга възможност, при друг фактически състав да се иска и да се допусне освобождаването на горепосочените длъжностни лица от заеманата от тях длъжност. Смятам, че единствено наличието на тези три предпоставки обективно съществуващи и надлежно доказани могат да създадат възможност 1/3 от народните представители да инициират подписка за освобождаване.

В конкретният случай, предмет на настоящето дело от обективна страна не е настъпил нито един от гореобсъдените фактически състава, но въпреки всичко Народното събрание е приело решението за освобождаване, след като е пределно ясно, че те трябва да съществуват.

Решението не съдържа нито един факт от горепосочените, нито мотиви, които елементи са задължителни реквизити. Същото не посочва и доказателствата за фактите, които предвижда правната норма за да може да се вземе валидно решение.

Желая да обсъдя също така и становището, което се поддържа, че заместник председателя не можел да представлява парламентарната група на БББ и да защитава интересите им.

Заместник председателя по силата на задълженията си представлява всички народни представители от Народното събрание, в което число се включват и членовете на всички парламентарни групи. Той е длъжен в своята дейност да не прави разлика между парламентарната група, която го е предложила за избор и другите парламентарни групи. В подкрепа на това твърдение трябва да се посочи факта, че избора за тези длъжности става от целия парламент и Кристиян Кръстев беше избран с 204 гласа "за".

Ето защо считаме, че процесното решение противоречи на Конституцията, тъй като Народното събрание е действувало в нарушение на чл. 5, ал. 1, т. 2 от Правилника, което нарушение представлява приемането на едно порочно, незаконно решение в нарушение на изискванията на чл. 73 от Конституцията и следва да бъде обявена неговата противоконституционност.

С УВАЖЕНИЕ:

Кристиян Кръстев